

komme mig at have saare ringe Betydning, og desuden vil vor ærede Ordfører, naar han tager Ordet, sikkert finde sig opfordret til at gaae noget nærmere ind paa disse Indvendinger. Den nærmeste Anledning for mig til at tage Ordet er den, at jeg ved at gennemlæse det sidst omdeelte Ark af Tidenden erfarer, at der i et tidligere Foredrag indeholdes en bestemt og directe Opfordring for mig til at yttre mig. Det ærede Medlem for Hjerting (Rosenvæn) har nemlig gjort opmærksom paa, at der iblandt Forslagsstillerne fandtes Mænd, som tildeels i længere eller lang Tid havde haft Sæde i Ministeriet; han fremhævede da specielt, at der iblandt disse Mænd var een, som i længere Tid havde staaet i Spidsen for Styrelsen som Conseilspræsident, og fandt det besynderligt, at der fra denne Mands Side ikke tidligere var gjort Strid i den Retning, for hvilken der nu føres Ordet i Adressen. Der er allerede herimod fra en af Forslagsstillerne blevet fremhævet, hvad der maaskee i og for sig kunde synes at være tilstrækkeligt, at de Begivenheder, som have fundet Sted i de sidst forløbne 4 Aar, ganske naturligt kunde forklare en heelt forandret Opfattelse af dette Spørgsmaal, og dermed er ikke blot meent selve Betragtningen og Vurderingen af de Begivenheder, der foregik under Krigen, men ogsaa Landets hele forandrede Stilling efter Krigen og, kan jeg ogsaa sige, den heelt forandrede Situation ikke alene for os, men ogsaa for forskjellige Magter med Hensyn til det Forhold, som vil indtræde under en mulig Krig. Jeg skal imidlertid gjerne for mit Vedkommende dertil føie et Par Ord. Det er ganske sikkert, at min Overbeviisning om det Rigtige i den Ordning, hvorom her er Tale, er bleven meget styrket ved, hvad der er skeet i de senere Aar, men det er paa ingen Maade Tilfældet, at denne min Overbeviisning først derved er fremkommen. Den har været tilstede i længere Tid og navnlig ogsaa i den Tid, hvortil det ærede Medlem sigtede. Men foruden at der naturligen ogsaa dengang maatte frembyde sig saadanne Vanskeligheder for Gjen-

nemførelsen af denne Foranstaltning, som sandsynligviis ville frembyde sig for Fremtiden, Vanskeligheder, af hvilke der er nogle, som man fuldstændig maa erkjende for rimelige — thi der er jo Ingen, der nogeninde har meent, at man her skulde forlange en Sammensmeltning eller Genhedsordning af Ministerierne uden Hensyn til, hvilke Mænd der kunde frembyde sig —, men ogsaa nogle af en anden Natur, som man ikke vilde ansee for at være i og for sig begrundede, men som ligeledes kunne fremkomme til enhver Tid, vil jeg gjøre opmærksom paa en særegen Omstændighed, og det er den, at der netop i Landets hele politiske Stilling dengang var en bestemt Grund, som gjorde en saadan Ordning endnu vanskeligere. Dette er nu ganske vist Noget, som jeg ikke kan finde mig opfordret til at gaae dybere ind paa, men jeg skal dog bemærke, at dengang vare begge Forsvarsministerier henlagte som Dele af Fællesbestyrelsen for det hele Monarchi, som havde sit Antal af Ministre bestemt fra en tidligere Tid, og Forholdene vare ganske sikkert saadanne, at der kunde frembyde sig særlige Betæneligheder ved at forandre Tallet paa disse Ministre, og at der paa Grund af de daværende Forhold endnu mere kunde frembyde sig Betæneligheder ved at sætte i Spidsen for Forsvarsvæsenet en civil Personlighed, hvorved de politiske Hensyn kunde komme til at spille en Rolle, hvorom der i alt Fald nu ikke kan være Tale.

Da jeg har faaet Ordet, skal jeg dog tillade mig et Par Ord om Adressen i det Hele og min Opfattelse deraf. Da jeg sluttede mig til de øvrige Forslagsstillere, nærede jeg ingenlunde den Illusion, at et saadant Strid skulde faae nogen overordentlig stor Betydning, og navnlig ikke, at det skulde faae nogen øieblikkelig Betydning, selv om Adressen skulde finde en saadan mere fuldstændig Sammenslutning her i Thinget, som man — det troer jeg at kunne sige med Føie — var berettiget til at gaae ud fra efter Alt, hvad der var fremkommet under tidligere Forhandlinger her, og —